

ført til et Resultat, som jeg kun kan billige, nemlig at man giver Afkald paa Gennemførelsen af Tanken om Tobaksmonopolet. Imidlertid har jeg ment det heldigt, da Skattelovene nu skulde gennemses, at bede Kommissionen tillige tage under Overvejelse, hvilke Forandringer der burde indføres i den nuværende Tobaksbeskatning for at sikre Statskassen et rimeligt Udbytte og for at indføre Reforme, som maatte have vist sig heldige. Denne Sag har særlig været behandlet i et Underudvalg, i hvilket der foruden Administrationens Repræsentant fandtes — man tør vel nok sige fremragende Sagkundskab, repræsenterende de forskellige Erhvervsinteresser: Industrien, Handelen — saavel Engros- som Detailhandelen repræsenteredes af Grosserer Larsen — og Tobaksarbejderne. Naturligvis maatte der her være Tale om Interesser, der delvis var hinanden modstridende, men det lykkedes Udvalget ved Samraad med Administrationen at komme til en Indstilling, der for saa vidt var enstemmig, som kun et enkelt Medlem, nemlig Tobaksarbejdernes Repræsentant, samtidig med subsidiært at indstille Forslaget til Vedtagelse dog forbeholdt sig visse særlige Ønsker med Hensyn til Priskontrol m. m. Men subsidiært er altsaa ogsaa han gaaet med til at indstille Forslaget.

Forholdet ligger jo saaledes, at Statens Indtægt af Tobaksbeskatningen er i jævn Nedgang. Aarsagen hertil er ikke blot den aftagende Velstand, der gør, at Tobaksforbruget er blevet mindre, og at det har forskudt sig, men tillige den store Indførsel, der finder Sted af de billigste Cigarer. Dette Moment har i Forbindelse med den almindelige Tilbøjelighed til at spare i de dyre Tider ved at gaa ned med Kvaliteten bevirket en stærk Forskydning fra de højere Afgiftsklasser indenfor Cigarbeskatningen til de lavere. Resultatet er altsaa blevet en stærk Nedgang i Indtægterne. I sidste Finansaar indbragte samtlige indenlandske Tobaksafgifter ca. 25½ Mill. Kr., for indeværende Finansaar tør vi paa ingen Maade regne med mere end 20 Mill. Kr., og naar denne Forskydning fortsættes, er det at befrygte, at heller ikke denne Indtægt vil kunne holdes.

Jeg har stillet Underudvalget i Kommissionen den Opgave at fremsætte et Forslag, hvorved man saa vidt muligt sikrede sig, at denne Indtægt paa 20 Mill. Kr. i hvert Fald bevarede. Det har Underudvalget ikke ment kunde gøres paa anden Maade

end ved at søge Cigarforbruget stimuleret ved en Nedsættelse af Afgiften paa i alt ca. 3 Mill. Kr.; samtidig skulde saa Afgiften fordeles noget anderledes end tidligere, idet man nemlig foreslog Afgiften paa de laveste Skatteklasser forøget til Fordel for Mellemkvaliteterne, som særlig har Betydning for det danske Arbejde, og ved Fremstillingen af hvilke der anvendes mest Haandkraft. Dette er i og for sig ikke nogen tiltalende Ændring i Beskatningen, men den var nødvendig ikke alene af fiskale Grunde, men ogsaa — og det er vistnok det, som særlig har været bestemmende saavel for Arbejdernes som for Industriens Repræsentanter i Kommissionen — for at muliggøre en større Beskæftigelse indenfor Tobaksfaget. Forholdet er jo det, at der neppe er noget Fag, der har lidt saa meget under Arbejdsløsheden som netop Tobaksfaget; langt den største Del af Fagets Arbejdere gaar ledige, og de sagkyndige i Kommissionen var af den Formening, at man ved en saadan Forskydning vilde kunne sikre en betydelig forøget Arbejderstyrke Beskæftigelse, man regnede med ca. et Par Tusinde Mand. Dette maatte under en Situation som den nuværende være i høj Grad afgørende for en Tilslutning til Forslaget. Paa Cigarerne vil der, som nævnt — bortset fra denne Forskydning, der finder Sted fra højere til lavere Afgiftsklasser — falde 3 Mill. Kr. mindre end tidligere, og dette Beløb maa indvindes, naar den samlede Indtægt, 20 Mill. Kr., skal bevares. Det er her søgt indvundet ved at inddrage al fabrikeret Tobak under Beskatningen; der maatte altsaa ogsaa lægges Skat paa den hidtil skattefrie Røgtobak samt paa Snus og Skraa. Det er ikke nogen høj Skat, der paalægges, og den er anset for nødvendig, dels af fiskale Grunde, dels ogsaa af Hensyn til Kontrollen, idet man har ønsket den hele Tobakstilvirkning undergivet Tilsyn og Kontrol.

Hvad nu Kontrollen angaar, bliver den delvis skærpet gennem dette Lovforslag. Det ligger i Sagens Natur, at naar man af fiskale Grunde paalægger et Erhverv en saa betydelig indenlandsk Beskatning, som der her er Tale om, vil der tillige være en stærk Interesse forbundet med at unddrage sig denne Beskatning; men naar man lægger en saadan Byrde paa Erhvervet som Helhed, forekommer det mig at være en Pligt for Statsmagten at sørge for, at Kontrolbestemmelsen ogsaa bliver nøj-